

Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ψηφιακή εκπαίδευση στις κοινωνίες γνώσης της Ευρώπης

(2020/C 415/10)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ:

1. Το πολιτικό πλαίσιο ως έχει στο παράρτημα,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

2. Η υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση αποτελεί ισχυρό στοιχείο της Ευρώπης που βασίζεται στις δημοκρατικές αξίες και στην ιδέα του διαφωτισμού. Η ευρεία διάδοση των ψηφιακών τεχνολογιών και η πρόσβαση στο διαδίκτυο ανοίγουν νέες δυνατότητες και προκλήσεις.
3. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός των βασισμένων στη γνώση κοινωνιών μας επιταχύνεται ενώ αυξάνεται η διαθεσιμότητα ψηφιακών υπηρεσιών και δεδομένων. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται τόσο η μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας, όσο και θέσεις εργασίας με νέα χαρακτηριστικά και η ζήτηση ψηφιακών ικανοτήτων ⁽¹⁾ στο πλαίσιο των δεξιοτήτων του 21ου αιώνα. Η ολοένα μεγαλύτερη επιρροή της τεχνητής νοημοσύνης ⁽²⁾ θα ενισχύσει τα αποτελέσματα του ψηφιακού μετασχηματισμού των βασισμένων στη γνώση κοινωνιών μας μακροπρόθεσμα και μπορεί να προσφέρει ελπιδοφόρες νέες ευκαιρίες μάθησης, διδασκαλίας και κατάρτισης στο μέλλον. Η υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση έχει καιρική σημασία για την ενδυνάμωση κάθε ανθρώπου και πολίτη ώστε να κατανοεί αυτές τις εξελίξεις και να έχει συμμετοχή και ρόλο στη διαμόρφωσή τους.
4. Η πανδημία COVID-19 και ο συνεχιζόμενος αντίκτυπος της στα συστήματα και τα ιδρύματα εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Ευρώπη τονίζει την επείγουσα ανάγκη για καλύτερη κατανόηση και συνεχή αξιολόγηση των χρήσεων, των οφελών και των προκλήσεων των ψηφιακών εκπαιδευτικών τεχνολογιών ⁽³⁾, καθώς και των επιπέδων ψηφιακών ικανοτήτων, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της διά βίου μάθησης.
5. Η πανδημία COVID-19 τόνισε περαιτέρω την επείγουσα ανάγκη για ολιστική προσέγγιση της ψηφιακής εκπαίδευσης. Προκειμένου να καλυφθούν οι υπάρχουσες απαιτήσεις, η υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση συνεπάγεται ψηφιακές και μη ψηφιακές μορφές μάθησης και διδασκαλίας, συμπεριλαμβανομένων προσεγγίσεων όπως η συνδυαστική μάθηση ⁽⁴⁾ και η εξ αποστάσεως μάθηση ⁽⁵⁾. Αυτό προσφέρει την ευκαιρία να ενισχυθεί η εκπαίδευση και η κατάρτιση με επίκεντρο τον εκπαιδευόμενο, ανάλογα με τις ειδικές ατομικές ανάγκες.
6. Η ψηφιακή εκπαίδευση ⁽⁶⁾ αποτελεί προαπαιτούμενο για τη συμβολή στη διαμόρφωση του ψηφιακού μετασχηματισμού, για την επιδίωξη της συνεχούς εκπαίδευσης και κατάρτισης και τη διά βίου μάθηση και για τη δυνατότητα εκπαίδευσης και κατάρτισης υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς για όλους. Είναι συνεπώς σημαντικό να ληφθεί υπόψη η κοινωνική της διάσταση και να γίνει κατανοητή ως τμήμα ενός εις βάθος πολιτισμικού μετασχηματισμού. Ο πολιτισμικός αυτός μετασχηματισμός θέτει τα θεμέλια για να δοθεί η δυνατότητα σε κάθε άνθρωπο και πολίτη να χρησιμοποιούν τα δεδομένα, τις ψηφιακές τεχνολογίες και υποδομές με αυτοπεποίθηση και ασφάλεια, με παράλληλο σεβασμό των κανόνων προστασίας των δεδομένων, καθώς και για να μπορούν να συμμετέχουν ενεργά στις πολιτικές αποφάσεις, στις κοινωνικές εξελίξεις και στην αγορά εργασίας.

⁽¹⁾ Όπως αναφέρεται στο παράρτημα της σύστασης του Συμβουλίου σχετικά με τις βασικές ικανότητες της διά βίου μάθησης (2018/C 189/01), η ψηφιακή ικανότητα εμπεριέχει την υπεύθυνη χρήση και ενασχόληση με τις ψηφιακές τεχνολογίες, με αυτοπεποίθηση και κριτικό πνεύμα, για τη μάθηση, την εργασία και τη συμμετοχή στην κοινωνία. Περιλαμβάνει την παιδεία στις πληροφορίες και τα δεδομένα, την επικοινωνία και τη συνεργασία, την παιδεία στα μέσα επικοινωνίας, τη δημιουργία ψηφιακού περιεχομένου (συμπεριλαμβανομένου του προγραμματισμού), την ασφάλεια (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής ευημερίας και των ικανοτήτων που σχετίζονται με την κυβερνοασφάλεια), ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας, την επίλυση προβλημάτων και την κριτική σκέψη.

⁽²⁾ Η τεχνητή νοημοσύνη (TN) αναφέρεται σε συστήματα ΤΠ που χαρακτηρίζονται από ευφυή συμπεριφορά, αναλύοντας το περιβάλλον τους και ενεργώντας —με κάποιο βαθμό αυτονομίας— για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων.

⁽³⁾ Για τους σκοπούς των παρόντων συμπερασμάτων, ως ψηφιακές εκπαιδευτικές τεχνολογίες ορίζονται οι τεχνολογίες που επιτρέπουν την πρακτική της διευκόλυνσης, της μάθησης και της βελτίωσης των επιδόσεων των εκπαιδευομένων με τη δημιουργία, τη χρήση και τη διαχείριση κατάλληλων τεχνολογικών διαδικασιών και πόρων.

⁽⁴⁾ Στο πλαίσιο αυτό, ως συνδυαστική μάθηση νοείται παιδαγωγική προσέγγιση που συνδυάζει τη διά ζώσης και τη διαδικτυακή μάθηση, με ορισμένο βαθμό ελέγχου του εκπαιδευόμενου όσον αφορά τον χρόνο, τον τόπο, την πορεία και τον ρυθμό.

⁽⁵⁾ Για τους σκοπούς των παρόντων συμπερασμάτων, η εξ αποστάσεως μάθηση περιγράφει έναν τρόπο μάθησης που επιτρέπει τη διοργάνωση και την εξ αποστάσεως παροχή δραστηριοτήτων διδασκαλίας και μάθησης (π.χ. με τη χρήση ραδιοφωνικών, τηλεοπτικών, διαδικτυακών ή ηλεκτρονικών πόρων).

⁽⁶⁾ Η ψηφιακή εκπαίδευση περιλαμβάνει δύο διαφορετικές αλλά συμπληρωματικές προοπτικές: την παιδαγωγική χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών για την υποστήριξη και την ενίσχυση της διδασκαλίας, της μάθησης και της αξιολόγησης και την ανάπτυξη ψηφιακών ικανοτήτων από τους εκπαιδευόμενους και το προσωπικό εκπαίδευσης και κατάρτισης.

7. Η ψηφιακή εκπαίδευση θα πρέπει να έχει επίκεντρο τον εκπαιδευόμενο και να στηρίζει κάθε άνθρωπο και πολίτη ώστε να αναπτύσσει την προσωπικότητα και τις δεξιότητές του με αυτοπεποίθηση, ελευθερία και υπευθυνότητα. Όντας αναπόσπαστο τμήμα της υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευσης και κατάρτισης, η ψηφιακή εκπαίδευση θα πρέπει να είναι προσηλωμένη στην αρχή της ακεραιότητας και της αξιοπιστίας της ποιότητάς της. Θα πρέπει επίσης να συμβάλλει στην καλύτερη προσβασιμότητα του εκπαιδευτικού περιεχομένου και των παιδαγωγικών μεθόδων, στη μεγαλύτερη κοινωνική ένταξη, καθώς και στην καλύτερη απόκτηση ικανοτήτων, προωθώντας την εκπαιδευτική επιτυχία για όλους. Η ψηφιακή εκπαίδευση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αναδυόμενες τεχνολογίες, όπως η τεχνητή νοημοσύνη, και την ασφαλή, παιδαγωγικά ορθή και δεοντολογική εφαρμογή τους.
8. Η ψηφιακή εκπαίδευση θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την ευημερία των εκπαιδευομένων, των εκπαιδευτικών, των εκπαιδευτών και των παιδαγωγών, καθώς και των γονέων και των φροντιστών, για παράδειγμα όσον αφορά τα ασφαλή μαθησιακά περιβάλλοντα. Θα πρέπει επίσης να συμβάλλει στη διευκόλυνση της πρόσβασης όλων των πολιτών στην ενημέρωση και στην προώθηση της ενεργού πολιτιστικής, οικονομικής και κοινωνικής συμμετοχής στις κοινωνίες γνώσης της Ευρώπης.
9. Η ψηφιακή εκπαίδευση θα πρέπει να συμβάλλει στην ανάπτυξη της ευαισθητοποίησης σχετικά με την ιδιότητα του πολίτη, συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής ιδιότητας του πολίτη (*), ενισχύοντας τις ικανότητες που σχετίζονται με την ιδιότητα αυτήν. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγεται η κριτική προσέγγιση της ενημέρωσης, η οποία επιτρέπει στους πολίτες να περιηγούνται στον ψηφιακό κόσμο και να μπορούν να κατανοούν τις βασικές αξίες της δημοκρατίας και της ελευθερίας της έκφρασης.
10. Κάθε Ευρωπαίος θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει ενεργά στον ψηφιακό μετασχηματισμό της κοινωνίας και να επωφελείται από κατάλληλα, προσβάσιμα και ασφαλή μαθησιακά περιβάλλοντα. Το ανθρώπινο δικαίωμα σε ποιοτική και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση, κατάρτιση και διά βίου μάθηση, όπως καθορίζεται στον ευρωπαϊκό πύλωνα κοινωνικών δικαιωμάτων και προστατεύεται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να διασφαλίζεται ανά πάσα στιγμή.
11. Προκειμένου να γεφυρωθεί το έμφυλο ψηφιακό χάσμα σε τομείς που σχετίζονται με τις ΤΠΕ και τις θετικές επιστήμες, την τεχνολογία, τη μηχανική και τα μαθηματικά (STEM), έχει ζωτική σημασία να εφαρμόζεται προσέγγιση η οποία συνεκτιμά τη διάσταση του φύλου σε όλους τους τύπους και τα επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης.
12. Θεμελιώδη σημασία έχει η πρόσβαση σε ευκαιρίες εκπαίδευσης και κατάρτισης υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς με ψηφιακή υποστήριξη. Παρά την κρίσιμη λειτουργία και τα οφέλη των διά ζώσης μορφών μάθησης και διδασκαλίας, η πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση με ψηφιακές εκπαιδευτικές τεχνολογίες και μέσω αυτών αποτελεί προϋπόθεση για τη μελλοντική βιωσιμότητα των κοινωνιών γνώσης της Ευρώπης, καθώς και για ένα ευρωπαϊκό σύστημα καινοτομίας το οποίο καθιστά δυνατό τον πράσινο και τον ψηφιακό μετασχηματισμό, παρέχει βιώσιμη ανάπτυξη, θέσεις εργασίας και ευκαιρίες και προάγει την προσωπική ανάπτυξη.
13. Για να είναι ισχυρή η Ευρώπη βασίζεται σε μια νοοτροπία κοινών αξιών, κοινοχρησίας, ανανέωσης και ανοίγματος σε νέες μορφές ανταλλαγών, καθώς και στη συμμετοχή και τη συνεργασία μεταξύ των πολιτών, των ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, του ιδιωτικού τομέα και των διαφόρων εθνικών εκπαιδευτικών συστημάτων. Οι διαδικτυακές κοινότητες (***) ανταλλαγής πρακτικών (σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ενωσιακό επίπεδο) έχουν μεγαλύτερη ορατότητα και πρόκειται να αναπτυχθούν στο μέλλον.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ΟΤΙ:

14. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, την ευθύνη για το διδακτικό περιεχόμενο και την οργάνωση των εκπαιδευτικών συστημάτων φέρουν τα κράτη μέλη.
15. Ο βαθμός εφαρμογής της ψηφιακής εκπαίδευσης ποικίλλει στα διάφορα είδη και επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης εντός των κρατών μελών και σε ολόκληρη την Ένωση. Η εμπειρία από τις ψηφιακές εκπαιδευτικές τεχνολογίες παρουσιάζει ποικιλία ανά την Ένωση και εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τα πλαίσια πολιτικής και διακυβέρνησης, τις υποδομές και τις τεχνικές εγκαταστάσεις, καθώς και τους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους. Σε αυτούς συγκαταλέγεται ιδίως το καλά προετοιμασμένο διδακτικό, εκπαιδευτικό και λοιπό παιδαγωγικό και διοικητικό προσωπικό, καθώς και οι επικεφαλής ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

(*) Η ψηφιακή ιδιότητα του πολίτη είναι ένα σύνολο αξιών, δεξιοτήτων, συμπεριφορών, γνώσεων και κριτικής κατανόησης που χρειάζονται οι πολίτες στην ψηφιακή εποχή. Ο ψηφιακός πολίτης γνωρίζει πώς να χρησιμοποιεί τις τεχνολογίες και είναι σε θέση να εργάζεται με αυτές με τρόπο αποτελεσματικό και θετικό.

(**) Οι εκπαιδευτές, οι εκπαιδευτικοί και το λοιπό παιδαγωγικό προσωπικό συμμετέχει συχνά σε διάφορες ηλεκτρονικές πύλες και διαδικτυακές κοινότητες, π.χ. ευρωπαϊκές ηλεκτρονικές πλατφόρμες όπως η EPALÉ, η πύλη σχολικής εκπαίδευσης, η ηλεκτρονική αδελφοποίηση (eTwinning) κ.λπ. Μπορεί επίσης να συμμετέχει σε ευρύτερες διεθνείς ηλεκτρονικές κοινότητες, π.χ. μέσω διεθνών οργανισμών και πολυεθνικών επιχειρήσεων.

16. Η πανδημία COVID-19 πυροδότησε ταχεία αντίδραση στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Τα κράτη μέλη έκλεισαν τους περισσότερους χώρους εκπαίδευσης και κατάρτισης και ζήτησαν από τα ιδρύματα να εξασφαλίσουν συνέχεια στη διδασκαλία, την κατάρτιση, τη μάθηση και την αξιολόγηση, κυρίως μέσω προσεγγίσεων εξ αποστάσεως.
17. Τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη και τα ιδρύματα εκπαίδευσης και κατάρτισής τους, σύμφωνα με τις εθνικές περιστάσεις, ανέδειξαν τη σημασία που έχει η κατανόηση της ψηφιακής εκπαίδευσης, συνέβαλαν στην ενίσχυση των ψηφιακών ικανοτήτων των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης και έδωσαν ευκαιρίες επαγγελματικής εξέλιξης στο διδακτικό, εκπαιδευτικό και λοιπό παιδαγωγικό προσωπικό.
18. Ωστόσο, παρά τις μεγάλες προσπάθειες που κατέβαλαν όλα τα κράτη μέλη, οι αποκρίσεις έκτακτης ανάγκης που δόθηκαν για τη διευκόλυνση των εξ αποστάσεως προσεγγίσεων αποκάλυψαν κοινές δυσχέρειες και αδυναμίες των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε ολόκληρη την Ένωση:
- Κατά την πανδημία COVID-19 κατέστη συχνά προφανές ότι ορισμένοι εκπαιδευόμενοι, σε διαφορετικό βαθμό ανά κράτος μέλος, δεν μπόρεσαν να ασκήσουν πλήρως το δικαίωμά τους στην εκπαίδευση και την κατάρτιση λόγω έλλειψης κατάλληλης υλικής και τεχνολογικής πρόσβασης (*).
 - Η άνευ προηγουμένου πρόκληση της πανδημίας COVID-19 αποκάλυψε την επείγουσα ανάγκη για καλύτερη παροχή ψηφιακών ικανοτήτων προς όλους, με στόχο να διασφαλιστεί η ίση πρόσβαση κάθε ανθρώπου και πολίτη στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, ιδίως σε περιπτώσεις όπου η εκπαίδευση και η κατάρτιση παρέχονται εξ αποστάσεως. Οι εκπαιδευόμενοι με ειδικές ανάγκες είχαν να αντιμετωπίσουν ιδιαίτερες δυσχέρειες.
 - Αν και η μετάβαση στην ψηφιακή εκπαίδευση επιταχύνθηκε κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, η ανάπτυξη και η χρήση νέων μορφών διάδοσης της γνώσης μπορεί, όταν γίνεται χωρίς επίγνωση και πρόθεση, να αναπαράγει πιο παραδοσιακές μορφές διδασκαλίας και μάθησης.
 - Η πανδημία COVID-19 δυσχέρανε τη συνέχιση των διακρατικών δραστηριοτήτων εκπαίδευσης και κατάρτισης. Αυτό αφορά τη διασυνοριακή εκπαίδευση και κατάρτιση, καθώς και την κινητικότητα του Erasmus+, ιδίως για την κινητικότητα σπουδαστών και προσωπικού στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (EEK).
 - Το κλείσιμο ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης λόγω της νόσου COVID-19 έχει μεταβάλει τον ρόλο του διδακτικού, εκπαιδευτικού και λοιπού παιδαγωγικού προσωπικού, το οποίο χρειάστηκε να βρει νέους τρόπους για να διατηρεί επαφή με τους εκπαιδευόμενους και να τους στηρίζει ώστε να εργάζονται ανεξάρτητα, είτε σε συνεργατικά μαθησιακά περιβάλλοντα είτε αλλιώς. Έχει επίσης καταδείξει την ανάγκη για συνεργασία, ανάπτυξη ικανοτήτων, ειδική επαγγελματική κατάρτιση για την ψηφιακή διδασκαλία, καθώς και για μέτρα στήριξης μεταξύ εκπαιδευτικών, εκπαιδευτών και δικτύων εκπαίδευσης εκπαιδευτικών, καθώς και μεταξύ ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

19. Το ψηφιακό χάσμα εντός των κρατών μελών και ανά την Ένωση εξακολουθεί να συνιστά πρόκληση, δεδομένου ότι μπορεί να ενισχύσει άλλες προϋπάρχουσες διαρθρωτικές ανισότητες, όπως οι κοινωνικοοικονομικές και οι έμφυλες ανισότητες.
20. Η προστασία των δεδομένων και η ψηφιακή κυριαρχία των κρατών μελών και των πολιτών τους πρέπει να διασφαλίζονται στο πλαίσιο των ψηφιακών εκπαιδευτικών τεχνολογιών, ανεξάρτητα από το επείγον της κατάστασης. Επιπλέον, στο πλαίσιο της αυξημένης δημιουργίας και διάδοσης εκπαιδευτικού ψηφιακού περιεχομένου, πρέπει να αναγνωριστούν οι νομικές και δεοντολογικές αρχές που διέπουν τη διανοητική ιδιοκτησία.
21. Νέες μορφές μεταφοράς γνώσεων και μαθησιακών πλαισίων, μεταξύ άλλων με τη μορφή της συνδημιουργίας, προωθούν μια ευρύτερη σύνδεση μεταξύ της τυπικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και της μη τυπικής και άτυπης μάθησης. Η ανταλλαγή ορθών πρακτικών σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ενωσιακό επίπεδο παρέχει ευκαιρίες για την επιτάχυνση της ενσωμάτωσης των ψηφιακών εκπαιδευτικών τεχνολογιών σε όλες τις μορφές μάθησης και για την προώθηση της υψηλής ποιότητας και την αποφυγή των αποκλεισμών στη διδασκαλία και τη μάθηση.

(*) ΕΥΡΥΔΙΚΗ (2020). Επιπτώσεις της νόσου COVID-19: αναστολή λειτουργίας των εκπαιδευτικών συστημάτων στην Ευρώπη.

22. Οι ψηφιακές εκπαιδευτικές τεχνολογίες ανοίγουν νέες δυνατότητες μάθησης και διδασκαλίας και αποτελούν σημαντικό παράγοντα για τη διασφάλιση υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευσης και κατάρτισης. Μπορούν να συμπληρώνουν την απευθείας αλληλεπίδραση μέσω της διά ζώσης διδασκαλίας και κατάρτισης, καθώς και των μη ψηφιακών βέλτιστων πρακτικών και μέσω διδασκαλίας και μάθησης, τα οποία διατηρούν τη σημασία τους και δεν μπορούν να αντικατασταθούν πλήρως με εικονικές προσεγγίσεις.
23. Προκειμένου να μπορέσει η τεχνολογία να προωθήσει την ποιότητα και την αποφυγή αποκλεισμών στην εκπαίδευση, πρέπει να συμβαδίζει με ασφαλή μαθησιακά περιβάλλοντα και παιδαγωγικές προσεγγίσεις. Οι εταιρείες εκπαιδευτικής τεχνολογίας, συμπεριλαμβανομένων των νεοφυών επιχειρήσεων και των ΜΜΕ, διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στην ανάπτυξη καινοτόμων και προσβάσιμων ψηφιακών εκπαιδευτικών τεχνολογιών, προωθώντας έτσι τόσο την ψηφιακή εκπαίδευση όσο και τον ψηφιακό μετασχηματισμό των ευρωπαϊκών οικονομιών. Για να ευδοκιμήσουν οι εταιρείες αυτές, είναι σημαντικό να υπάρχουν ευνοϊκές για την καινοτομία συνθήκες και κατάλληλες ευκαιρίες χρηματοδότησης.
24. Η ψηφιακή εκπαίδευση πρέπει να δώσει έμφαση στη σημασία των παιδαγωγικών αντιλήψεων, εργαλείων και μεθόδων μάθησης και διδασκαλίας. Η εκπαιδευτική έρευνα μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη καινοτόμων αντιλήψεων στην εκπαίδευση και την κατάρτιση και μπορεί να καταστήσει δυνατή την ευρύτερη κατανόηση του αντικτύπου του ψηφιακού μετασχηματισμού στη μάθηση και τη διδασκαλία, καθώς και στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης.
25. Η παροχή ψηφιακών ικανοτήτων σε όλα τα είδη και επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης θα πρέπει πάντα να συμβαδίζει με ένα συναφές μείγμα σχετικών βασικών ικανοτήτων, όπως οι δεξιότητες ζωής, και θα πρέπει να υποστηρίζεται από εξελιγμένες και προσβάσιμες υποδομές, εξοπλισμό και τεχνολογία. Ιδίως τα προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων αναβάθμισης δεξιοτήτων και επανακατάρτισης, απαιτούν κατάλληλο συνδυασμό ψηφιακών, επαγγελματικών και τεχνολογικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων που μπορεί να συμβάλει στην απασχολησιμότητα.
26. Για ένα διεθνώς ανταγωνιστικό και βιώσιμο ευρωπαϊκό σύστημα καινοτομίας απαιτούνται υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης. Βασίζεται επίσης σε ένα άριστο ερευνητικό σύστημα, το οποίο, ιδανικά, συνδέεται στενά με την εκπαίδευση και την κατάρτιση. Ως εκ τούτου, η έγκαιρη μεταφορά των πορισμάτων της έρευνας και της καινοτομίας, π.χ. της εκπαιδευτικής έρευνας, καθώς και η συνδημιουργία και η δοκιμή καινοτόμων ψηφιακών εκπαιδευτικών λύσεων θα έχουν προστιθέμενη αξία για την εκπαίδευση και την κατάρτιση, π.χ. σε τομείς όπως η χάραξη πολιτικής ή οι παιδαγωγικές εφαρμογές.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

27. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε ανανεωμένο σχέδιο δράσης για την ψηφιακή εκπαίδευση 2021-2027 «επαναπροσδιορίζοντας την εκπαίδευση και την κατάρτιση για την ψηφιακή εποχή»⁽¹⁰⁾, το οποίο θα πρέπει να έχει συνέχεια στο πλαίσιο μιας συνδημιουργικής διαδικασίας με τα κράτη μέλη, όπου κρίνεται κατάλληλο και σκόπιμο.
28. Οι κύριοι στόχοι του, που είναι η προώθηση της ανάπτυξης ενός οικοσυστήματος ψηφιακής εκπαίδευσης υψηλών επιδόσεων και η ενίσχυση των ψηφιακών δεξιοτήτων και ικανοτήτων για τον ψηφιακό μετασχηματισμό, μπορούν να συμβάλουν σε μια πιο στρατηγική προσέγγιση της ψηφιακής εκπαίδευσης σε επίπεδο Ένωσης.
29. Ένα οικοσύστημα ψηφιακής εκπαίδευσης υψηλών επιδόσεων⁽¹¹⁾ θα πρέπει να καθιστά δυνατή την υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση μέσω των σχετικών υποδομών, της συνδεσιμότητας, του σχεδιασμού της ψηφιακής δυναμικότητας και των οργανωτικών δυνατοτήτων που μπορούν να διευκολύνουν μια πιο ευέλικτη πρόσβαση στην εκπαίδευση και την κατάρτιση για τους πάντες παντού. Αποτελεί τη βάση για την επιτυχή υλοποίηση της ψηφιακής εκπαίδευσης και προϋπόθεση για τον διαρθρωτικό μετασχηματισμό των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.
30. Ψηφιακές ικανότητες και κατάλληλες παιδαγωγικές προσεγγίσεις απαιτούνται για τους εκπαιδευτικούς, τους εκπαιδευτές, τους παιδαγωγούς και το λοιπό παιδαγωγικό προσωπικό και τους εκπαιδευόμενους κάθε ηλικίας σε όλα τα είδη και επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης, προκειμένου να γίνεται ουσιαστική χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών στην εκπαίδευση. Οι ψηφιακές ικανότητες θα πρέπει να παρέχονται με ευαισθητοποίηση ως προς την ηλικιακή και την έμφυλη διάσταση και η παροχή τους θα πρέπει επίσης να καλύπτει την παιδεία σχετικά με τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, τον ψηφιακό γραμματισμό και τον γραμματισμό στα δεδομένα, την κριτική σκέψη και την καταπολέμηση της παραπληροφόρησης, είτε ακούσιας είτε εσκεμμένης, της ρητορείας που εκφράζει μίσος ή αποσκοπεί σε βλάβη, καθώς και τον εκφοβισμό και τον εθισμό στον κυβερνοχώρο, και να αντιμετωπίζει τα ζητήματα ασφάλειας όπως η προστασία της ιδιωτικής ζωής, η προστασία των δεδομένων και τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 624 final.

⁽¹¹⁾ Για τους σκοπούς των παρόντων συμπερασμάτων, τα οικοσυστήματα ψηφιακής εκπαίδευσης μπορούν να θεωρηθούν ως το περιβάλλον και οι συνθήκες που απαιτούνται για τη διασφάλιση υψηλής ποιότητας ψηφιακής εκπαίδευσης χωρίς αποκλεισμούς. Αφορά κυρίως υψηλής ποιότητας περιεχόμενο, εύχρηστα εργαλεία, υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας και ασφαλείς πλατφόρμες.

31. Η μη τυπική και η άτυπη μάθηση θα πρέπει να προαχθούν ως σημαντικά μέσα που παρέχουν το απαιτούμενο επίπεδο ψηφιακών ικανοτήτων στα άτομα όλων των ηλικιών που βρίσκονται εκτός του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος, προκειμένου να υποστηριχθεί η επαγγελματική και προσωπική τους ανάπτυξη, μεταξύ άλλων όσον αφορά παράγοντες όπως οι κοινωνικές σχέσεις και η σωματική και ψυχική υγεία, καθώς και η ψηφιακή ευημερία. Στο πλαίσιο αυτό έχουν σημασία τα ψηφιακά περιβάλλοντα και η νοοτροπία ουσιαστικής και δεοντολογικής χρήσης των ψηφιακών εργαλείων. Οι ευκαιρίες ψηφιακής μη τυπικής και άτυπης μάθησης έχουν ιδιαίτερη σημασία για τους νέους, αλλά και για τους ηλικιωμένους, οι οποίοι έχουν πληγεί σφοδρότερα από τις συνέπειες της πανδημίας COVID-19.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ:

32. Να προωθήσουν την ενσωμάτωση των ψηφιακών εκπαιδευτικών τεχνολογιών και την απόκτηση ψηφιακών ικανοτήτων προκειμένου να ενισχυθεί η διδασκαλία, η κατάρτιση και η μάθηση σε όλους τους τύπους και τα επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης, καθώς και με προοπτική διά βίου μάθησης.
33. Να ενθαρρύνουν την αξιολόγηση, τη διασφάλιση της ποιότητας και την επικύρωση των μαθησιακών αποτελεσμάτων καινοτόμων τρόπων μάθησης, συμπεριλαμβανομένων των ψηφιακών συνιστωσών.
34. Να εξετάσουν τα παιδαγωγικά μοντέλα και την εκπαίδευση και κατάρτιση των εκπαιδευτικών, των εκπαιδευτών, των παιδαγωγών και του λοιπού παιδαγωγικού προσωπικού, με στόχο την καλύτερη αξιοποίηση των διαφόρων ευκαιριών που προσφέρουν οι ψηφιακές εκπαιδευτικές τεχνολογίες.
35. Να παράσχουν δυνατότητες και κίνητρα στους εκπαιδευτικούς, εκπαιδευτές, παιδαγωγούς και στο λοιπό παιδαγωγικό προσωπικό, όπως εκπαιδευτές εκπαιδευτικών, για να ενταχθούν σε αρχική και συνεχή επαγγελματική εξέλιξη με σκοπό την ανάπτυξη και τη βελτίωση των δικών τους ψηφιακών δεξιοτήτων και ικανοτήτων και βασικών γνώσεων στον τομέα των ΠΠΕ έως ένα επίπεδο που να τους επιτρέπει να εργάζονται με αυτοπεποίθηση στις ψηφιακές εκπαιδευτικές τεχνολογίες και να παρέχουν υψηλής ποιότητας εκπαίδευση και κατάρτιση. Με τον τρόπο αυτόν, θα πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα να συμμετέχουν στη δημιουργία καινοτόμων μεθόδων διδασκαλίας και κατάρτισης και εφαρμοσμένης διδακτικής με επίκεντρο τον εκπαιδευόμενο, οι οποίες θα προάγουν την κριτική και δημιουργική σκέψη και θα δημιουργούν ασφαλή μαθησιακά περιβάλλοντα και περιεχόμενα υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς. Οι καλά καταρτισμένοι εκπαιδευτικοί που μπορούν να χρησιμοποιούν τις ψηφιακές τεχνολογίες με ουσιαστικό παιδαγωγικό τρόπο, ο οποίος λαμβάνει υπόψη την ηλικιακή και την έμφυλη διάσταση, αποτελούν βασικό παράγοντα προς την καθιέρωση υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς ψηφιακής εκπαίδευσης για όλους.
36. Να προαγάγουν τη συμμετοχή όλων των εκπαιδευομένων, γεφυρώνοντας τις κοινωνικές ανισότητες και το ψηφιακό χάσμα και παρέχοντας ίση πρόσβαση σε κατάλληλες ευκαιρίες και περιβάλλοντα ψηφιακής μάθησης για όλους.
37. Να εξετάσουν το ενδεχόμενο επενδύσεων στην ψηφιακή εκπαίδευση αξιοποιώντας τις δυνατότητες του νέου Μηχανισμού Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, ιδίως των εμβληματικών πρωτοβουλιών «Σύνδεση» και «Επανεπίδειξη και αναβάθμιση δεξιοτήτων», προκειμένου να συμβάλουν στην ανάκαμψη μέσω του εκσυγχρονισμού και της ενίσχυσης της υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευσης και κατάρτισης. Να εξετάσουν επίσης τη χρήση άλλων ευκαιριών ενωσιακής χρηματοδότησης, όπως το Erasmus+, το πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη», το πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη», τον μηχανισμό «Συνδέοντας την Ευρώπη II», το InvestEU, το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ+.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΛΕΟΝΤΩΣ ΥΠΟΨΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ:

38. Να διασφαλίσει συντονισμένη προσέγγιση για την ψηφιακή εκπαίδευση στο πλαίσιο της Επιτροπής και να δρομολογήσει, από κοινού με τα κράτη μέλη και τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη, διαδικασία στρατηγικού αναστοχασμού όσον αφορά τους ευνοϊκούς παράγοντες της επιτυχούς ψηφιακής εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένης της συνδεσιμότητας και των ψηφιακών παιδαγωγικών μεθόδων, των υποδομών, του ψηφιακού εξοπλισμού, των ψηφιακών δεξιοτήτων εκπαιδευτικών και εκπαιδευομένων, της διαλειτουργικότητας και των προτύπων στις βάσεις δεδομένων, λαμβάνοντας υπόψη την τεχνολογική κυριαρχία, την ιδιωτικότητα, την προστασία των δεδομένων και τη δεοντολογία και στοχεύοντας, παράλληλα, σε υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση. Επιπλέον, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, να δώσει συνέχεια, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη και βάσει τεκμηρίωσης, στα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την αντιμετώπιση της κρίσης COVID-19 στην εκπαίδευση, με στόχο την κοινή αντίληψη των προσεγγίσεων, σε ενωσιακό επίπεδο, για αποτελεσματικές, χωρίς αποκλεισμούς και συμμετοχικές διαδικασίες εξ αποστάσεως μάθησης.
39. Να διερευνήσει τρόπους για την προώθηση μιας πιο ολοκληρωμένης προσέγγισης για την ανάπτυξη της ψηφιακής εκπαιδευτικής πολιτικής μέσω της πιθανής δημιουργίας ενός Ευρωπαϊκού Κόμβου Ψηφιακής Εκπαίδευσης, αξιοποιώντας τα υφιστάμενα δίκτυα και άλλες συναφείς δράσεις, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθεί καλύτερα στην ταχύτητα του ψηφιακού μετασχηματισμού, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης και σε συνέργεια και συμπληρωματικότητα με άλλες σχετικές πολιτικές.

40. Να στηρίξει την ανάπτυξη της ψηφιακής εκπαίδευσης στην Ευρώπη και να αναδείξει τον ρόλο της μέσω του ευρωπαϊκού θεματολογίου δεξιοτήτων, του Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης και του νέου στρατηγικού πλαισίου για την ευρωπαϊκή συνεργασία που θα αντικαταστήσει το πλαίσιο «ΕΚ 2020».
41. Να παράσχει πληροφόρηση σχετικά με την ανάπτυξη μεθόδων ψηφιακής εκπαίδευσης και την ανταλλαγή ορθών πρακτικών, ιδίως μέσω της μάθησης από ομοτίμους μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και πληροφόρηση σχετικά με τη διεθνή συνεργασία και τη συγκριτική αξιολόγηση, π.χ. με το Συμβούλιο της Ευρώπης, την UNESCO και τον ΟΟΣΑ.
42. Να υποστηρίξει τα κράτη μέλη στον εν εξελίξει ψηφιακό μετασχηματισμό της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, ιδίως μέσω διατομεακής συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων εθνικών πρωτοβουλιών και στρατηγικών ψηφιακής εκπαίδευσης και να φέρει σε επαφή αρχές, εμπειρογνώμονες, ερευνητές της εκπαίδευσης, παρόχους εκπαίδευσης και κατάρτισης, την κοινωνία των πολιτών (ενώσεις εκπαιδευτικών, ενώσεις εκπαιδευομένων και γονέων) και τον ιδιωτικό τομέα.
43. Να συνεργαστεί στενά με τα κράτη μέλη και τους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς για την αξιοποίηση των υφιστάμενων εθνικών και ευρωπαϊκών οικοσυστημάτων ψηφιακής εκπαίδευσης, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι ένα οικοσύστημα ψηφιακής εκπαίδευσης υψηλών επιδόσεων απαιτεί εκπαιδευτικό περιεχόμενο, πλατφόρμες, υπηρεσίες και εργαλεία που πρέπει να είναι επικεντρωμένα στον εκπαιδευόμενο, αξιόπιστα, ασφαλή, παιδαγωγικά ορθά, προσβάσιμα και, κατά περίπτωση, πολυγλωσσικά, καθώς επίσης να έχουν αναπτυχθεί με ανοικτή μέθοδο και να είναι υψηλής ποιότητας. Αυτό σημαίνει την εξέταση των δεοντολογικών πτυχών, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την τεχνητή νοημοσύνη, και την προώθηση της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των εκπαιδευομένων και των χρηστών, καθώς και την κατοχύρωση ασφαλών διεθνών ανταλλαγών μέσω της διαλειτουργικότητας σύμφωνα με τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς για την προστασία των δεδομένων.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΥΠΟΨΗ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

44. Να αξιοποιήσουν αποτελεσματικά την ψηφιακή διάσταση του Erasmus+ και, κατά περίπτωση, τις συνέργειες με άλλα συναφή προγράμματα της Ένωσης, με στόχο τη στήριξη των σχεδίων ψηφιακού μετασχηματισμού των ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης. Να στηρίξουν περαιτέρω, μέσω έργων του Erasmus+, την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών, καθώς και την ανάπτυξη ψηφιακών δεξιοτήτων, ικανοτήτων και δυναμιכוτήτων, την αποτελεσματική εφαρμογή ψηφιακών μεθόδων και εργαλείων εκπαίδευσης και κατάρτισης, καθώς και την ανάπτυξη ανοικτών εκπαιδευτικών πόρων σε όλους τους τομείς εκπαίδευσης και κατάρτισης με στόχο τη διά βίου μάθηση. Να διερευνήσουν τη δυναμική συμβολή του Erasmus+ στην καλύτερη προσβασιμότητα του ψηφιακού εκπαιδευτικού περιεχομένου, στη μεγαλύτερη κοινωνική ένταξη και στην ενίσχυση της εκπαιδευτικής επιτυχίας όλων των εκπαιδευομένων.
45. Να εξετάσουν την ενίσχυση των συνεργειών μεταξύ των διαφόρων ευρωπαϊκών, εθνικών και περιφερειακών προγραμμάτων, πρωτοβουλιών και έργων για τη στήριξη της κοινωνικής ένταξης· να αναπτύξουν ψηφιακές δεξιότητες και ικανότητες για εκπαιδευόμενους και εκπαιδευτικούς, εκπαιδευτές και παιδαγωγούς, ιδίως για άτομα που αντιμετωπίζουν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένων των απόρων· να ενισχύσουν την ανάπτυξη καινοτόμων μεθόδων και εργαλείων μάθησης και διδασκαλίας και να παρέχουν σε όλους τους εκπαιδευόμενους τη δυνατότητα να επωφελούνται από υψηλής ποιότητας και χωρίς αποκλεισμούς εκπαίδευση και κατάρτιση.
46. Να εξακολουθήσουν να στηρίζουν την πρωτοβουλία σχετικά με τα δίκτυα ευρωπαϊκών πανεπιστημίων μέσω του Erasmus+ και του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη», καθώς και των κέντρων επαγγελματικής αριστείας, και να αξιοποιήσουν το δυναμικό τους για την ανάπτυξη της ψηφιακής εκπαίδευσης· να προαγάγουν τη διάδοση, τη αξιοποίηση και τη δυνατότητα επέκτασης των αποτελεσμάτων σχετικών έργων του Erasmus+, ώστε να ενημερώνονται τόσο οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής όσο και οι επαγγελματίες της εκπαίδευσης.
47. Να διερευνήσουν τη χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών για την παροχή ευρύτερου φάσματος συνδυασμένων και εικονικών ευκαιριών κινητικότητας, καθώς και περαιτέρω ευελικτών ευκαιριών μάθησης στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης· να στηρίξουν την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών για την ενίσχυση της μάθησης και της διδασκαλίας, να προωθήσουν τις υπηρεσίες υποστήριξης και τις ψηφιακές διοικητικές διαδικασίες, π.χ. όσες αναπτύσσονται στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας για την ευρωπαϊκή φοιτητική ταυτότητα ή του Europass.
48. Να ενισχύσουν περαιτέρω και να μεγιστοποιήσουν τις συνέργειες μεταξύ εργαλείων αυτοαξιολόγησης (π.χ. SELFIE, HEInnovate), πλαισίων (ευρωπαϊκό πλαίσιο ψηφιακών ικανοτήτων), συμμετοχικών εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων προώθησης (π.χ. ο μαραθώνιος ανάπτυξης εφαρμογών ψηφιακής παιδείας, ευρωπαϊκή εβδομάδα προγραμματισμού) και υφιστάμενων πλατφορμών (π.χ. eTwinning, Πύλη Σχολικής Εκπαίδευσης και EPALe)· να συνεχίσουν τη συνεργασία τους μέσω δικτύων όπως ο συνασπισμός για τις ψηφιακές δεξιότητες και τις ψηφιακές θέσεις εργασίας και να εξακολουθήσουν να στηρίζουν το δίκτυο διανοητικής ιδιοκτησίας στην εκπαίδευση, το οποίο είναι υπό τη διαχείριση του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

49. Να αξιοποιήσουν την έρευνα, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων των ευρωπαϊκών έργων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Erasmus+ και των προγραμμάτων «Ορίζων Ευρώπη» και «Ψηφιακή Ευρώπη», προκειμένου να ενισχυθούν οι συνέργειες μεταξύ του Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης και του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας, προς επίτευξη των φιλοδοξιών για την ψηφιακή εκπαίδευση με σκοπό τη στήριξη και την αξιοποίηση της έρευνας για την προώθηση καινοτόμων παιδαγωγικών λύσεων και την ενημέρωση της χάραξης, της εφαρμογής και της αξιολόγησης της εκάστοτε πολιτικής.
 50. Να αξιοποιήσουν τα αποτελέσματα των συναφών δημοσιεύσεων και μελετών των κρατών μελών και διεθνών οργανισμών σχετικά με την ψηφιακή εκπαίδευση, κυρίως του ΟΟΣΑ, της UNESCO και του Συμβουλίου της Ευρώπης.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πολιτικό πλαίσιο

1. Σύσταση του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2012, για την επικύρωση της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης
2. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την επένδυση στην εκπαίδευση και κατάρτιση - απάντηση στον Ανασχεδιασμό της Εκπαίδευσης: Επένδυση σε δεξιότητες για καλύτερα αποτελέσματα στον κοινωνικοοικονομικό τομέα και Ετήσια Επισκόπηση της Ανάπτυξης για το 2013 ⁽¹⁾
3. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τον ρόλο της προσχολικής και της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στην ενίσχυση της δημιουργικότητας, της καινοτομίας και της ψηφιακής ικανότητας ⁽²⁾
4. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ψηφιακή εργασία στον τομέα της νεολαίας ⁽³⁾
5. Κοινή έκθεση για το 2015 του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του στρατηγικού πλαισίου για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης (ΕΚ 2020) — Νέες προτεραιότητες για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης ⁽⁴⁾
6. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ανάπτυξη της παιδείας στα μέσα και της κριτικής σκέψης μέσω της εκπαίδευσης και της κατάρτισης ⁽⁵⁾
7. Ψήφισμα του Συμβουλίου σχετικά με ένα νέο θεματολόγιο δεξιοτήτων για μια ανταγωνιστική Ευρώπη χωρίς αποκλεισμούς ⁽⁶⁾
8. Συμπεράσματα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, για την ένταξη με σεβασμό στην πολυμορφία για την επίτευξη υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης για όλους ⁽⁷⁾
9. Σύσταση του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2017, σχετικά με το ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων για τη διά βίου μάθηση και με την κατάργηση της σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση του ευρωπαϊκού πλαισίου επαγγελματικών προσόντων για τη διά βίου μάθηση ⁽⁸⁾
10. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με ενισχυμένα μέτρα για να μειωθεί ο οριζόντιος διαχωρισμός με βάση το φύλο στην εκπαίδευση και την απασχόληση (7 Δεκεμβρίου 2017)
11. Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την ανάπτυξη των σχολείων και την άριστη διδασκαλία ⁽⁹⁾
12. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με το νέο ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ⁽¹⁰⁾
13. Σύσταση του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2018, σχετικά με τις βασικές ικανότητες της διά βίου μάθησης ⁽¹¹⁾
14. Σύσταση του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2019, για μια ολοκληρωμένη προσέγγιση σχετικά με τη διδασκαλία και την εκμάθηση γλωσσών ⁽¹²⁾
15. Σύσταση του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2016, όσον αφορά τις Διαδρομές Αναβάθμισης των Δεξιοτήτων: Νέες Ευκαιρίες για Ενηλίκους ⁽¹³⁾ και Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2019 σχετικά με την υλοποίηση της σύστασης ⁽¹⁴⁾

⁽¹⁾ ΕΕ C 64 της 5.3.2013, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ C 172 της 27.5.2015, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ C 414 της 10.12.2019, σ. 2.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 417 της 15.12.2015, σ. 25.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 212 της 14.6.2016, σ. 5.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 467 της 15.12.2016, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 62 της 25.2.2017, σ. 3.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 189 της 15.6.2017, σ. 15.

⁽⁹⁾ ΕΕ C 421 της 8.12.2017, σ. 2.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ C 429 της 14.12.2017, σ. 3.

⁽¹¹⁾ ΕΕ C 189 της 4.6.2018, σ. 1.

⁽¹²⁾ ΕΕ C 189 της 5.6.2019, σ. 15.

⁽¹³⁾ ΕΕ C 484 της 24.12.2016, σ. 1.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ C 189 της 5.6.2019, σ. 23.

16. Συμπεράσματα του Συμβουλίου με θέμα την προσέγγιση του οράματος για έναν ευρωπαϊκό χώρο εκπαίδευσης ⁽¹⁵⁾
17. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 2019 «Προς μια ολοένα και πιο βιώσιμη Ένωση έως το 2030» ⁽¹⁶⁾
18. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 7ης Ιουνίου 2019 σχετικά με το μέλλον μιας Ευρώπης ψηφιοποιημένης σε μεγάλο βαθμό μετά το 2020: «Τόνωση της ψηφιακής και οικονομικής ανταγωνιστικότητας σε ολόκληρη την Ένωση και της ψηφιακής συνοχής» ⁽¹⁷⁾
19. Ψήφισμα του Συμβουλίου σχετικά με την περαιτέρω ανάπτυξη του ευρωπαϊκού χώρου εκπαίδευσης για τη στήριξη συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης με προσανατολισμό στο μέλλον ⁽¹⁸⁾
20. Συμπεράσματα του Συμβουλίου ως προς τον βασικό ρόλο των πολιτικών για τη διά βίου μάθηση στην ενδυνάμωση των κοινωνιών για τη διαχείριση της τεχνολογικής και της πράσινης μετάβασης προς όφελος της βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης ⁽¹⁹⁾
21. Ψήφισμα του Συμβουλίου για την εκπαίδευση και την κατάρτιση στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου: εξασφάλιση εμπειριστατωμένων συζητήσεων για μεταρρυθμίσεις και επενδύσεις ⁽²⁰⁾
22. Συμπεράσματα του Συμβουλίου για τους Ευρωπαίους εκπαιδευτικούς και εκπαιδευτές για το μέλλον ⁽²¹⁾
23. Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση της κρίσης της νόσου COVID-19 στην εκπαίδευση και την κατάρτιση ⁽²²⁾
24. Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 1ης-2ας Οκτωβρίου 2020 ⁽²³⁾
25. Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με τη διαμόρφωση του ψηφιακού μέλλοντος της Ευρώπης ⁽²⁴⁾
26. Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την επανειδίκευση και την αναβάθμιση των δεξιοτήτων ως βάσεις για την αύξηση της βιωσιμότητας και της απασχολησιμότητας, στο πλαίσιο της στήριξης της οικονομικής ανάκαμψης και της κοινωνικής συνοχής 8. Ιουνίου 2020

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 195 της 7.6.2018, σ. 7.

⁽¹⁶⁾ 8286/19.

⁽¹⁷⁾ 10102/19

⁽¹⁸⁾ ΕΕ C 389 της 18.11.2019, σ. 1.

⁽¹⁹⁾ ΕΕ C 389 της 18.11.2019, σ. 12.

⁽²⁰⁾ ΕΕ C 64 της 27.2.2020, σ. 1.

⁽²¹⁾ ΕΕ C 193 της 9.6.2020, σ. 11.

⁽²²⁾ ΕΕ C 212 I της 26.6.2020, σ. 9.

⁽²³⁾ EUCO 13/20.

⁽²⁴⁾ ΕΕ C 202 I της 16.6.2020, σ. 1.